

מאת מוה"ר ברוך זירטפולד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך קליבלר הי"טס

of the congregation he is leading, to be fully accepted by *Hashem*.

Public Mitzvah vs. Private Mitzvah. The *Sharei Teshuvah* ⁽⁴⁾ brings from *Shiyarei Knesses HaGedola*, a difference between a public and private *mitzvah*. For example, if the *Tzibbur* is putting up a *Mezuza* on a congregational building, they should honor a *Talmid Chacham* with putting up the *Mezuza*. However, if two people want to buy an *Esrog*, one does not have to allow the *Talmid Chacham* to go before him, and he can buy the *Esrog* (or nicer). He brings that the **Mor U'ketzia** is doubtful about this.

בין הריחים - תבלין מרף היומי

The Story of Rav Mari bar Rochel - Chulin 112b

Rav Mari bar Rochel was called after his mother Rochel, and not his father. **Rashi** (ב"ב קמט.) tells us that Rochel was the daughter of Shmuel who was captured. While in captivity, she concieved Rav Mari from her non-Jewish captor named Issur. Before she gave birth, Issur converted and became known as *Issur Giyura*. This was a case of "מקרב אחיך" and he even appointed him to an important communal position. Thus, out of respect for Rav Mari and his lineage, he was called after his mother. The *Gemara* (ב"ב קמט.) tells us that when *Issur Giyura* was on his death bed, Rava was holding 12,000 zuz of his. They were discussing in the *Beis Medrash* how Rav Mari could legally inherit Issur's money. Yerusha wasn't an option since Issur was a *Ger* and we know גר "can't work either. There was a big tumult in the *Beis Medrash* until finally Rav Ika came up with the correct way to make a *kinyan*. Rav Mari, who was in the B.M. at the time even though his father was dying, heard the idea and quickly ran to Issur, who performed the requisite *kinyan* and Rav Mari did indeed get the 12,000 zuz.

(1) ש"ע א"ח קל"א (2) נגלו (3) תקפ"א (4) תרנ"ח:נ"ב]

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA
LIVING A 'TORAH' DAY

The Greatest Mitzvah of All (120) - **"תלמוד תורה כנגד כולם"** **Honoring a Talmid Chacham.** Previously, we discussed the correct way to honor a *Talmid Chacham* while walking with him. There is another area of activities mentioned in **Shulchan Aruch** which pertain to honoring *Talmidei Chachamim* by letting them go first, or giving them their first rights when it can push away others. **Aliyos to the Torah.** The **Mechaber** writes ⁽¹⁾ that on *Shabbos*, *Yom Tov* and *Yom Kippur*, after the *aliyah* of *Levi*, we call up *Talmidei Chachamim* who have been appointed to act for the *Tzibbur* in areas that require their *Torah* knowledge. After that, we call up those *Talmidei Chachamim* who are fit to be appointed as such, even if they have not actually been appointed. Even if they are younger than other members of the *khal*, they still go first. After them, go sons of those *Talmidei Chachamim* who have been appointed by the *Tzibbur*. After them, we call up other heads of the congregation and the rest of the people. In places where they auction off the *aliyos* and the money goes to charity, the buyer can give the *aliyah* to whomever he wants, as long as it is in a way that doesn't cause *machlokes* (arguments). Also if people have "obligation *aliyos*" (*chiyuvim*) such as a *Yartzeit*, the custom is not to push them away, and we assume that the *Talmidei Chachamin* will forgo their honor.

Chazan. The **Mishna Berura** ⁽²⁾ quotes from **Shiyarei Knesses HaGedola** that if there is a choice of two *chazanim* to lead the congregation in prayer and one is a *Talmid Chacham*, we give it to the *Talmid Chacham*. The *Mishna Berura* writes the same thing ⁽³⁾ regarding who should be the *chazan* for the *Yomim Noraim*. This is not just due to honoring the *Talmid Chacham*, but also (possibly mainly) because the *Torah* learning of the *Talmid Chacham* is a merit for his prayers, and for the prayers

הוא היה אומר ...

The Netziv, R' Naftali Tzvi Yehudah Berlin ז"ל (Haamek Davar) would say:

A person should not feel that it is beyond his dignity to lead a cow or sheep for a sacrifice, - **"המקריב את זבח שלמיו לה"** - he himself should bring it because it is "ביא את קרבני" - **"מזבח שלמיו"**, *Hashem*, - from his '*Shlamim*' offerings. The rest of the *korbanos* that he wishes to bring may be brought up to the *Mikdash* by others."

R' Menachem Mendel Morgenstern ז"ל (Kotzker Rebbe) would say:

Some people reach the level of a '*burnt and meal offering*,' meaning the summit of perfection. They achieve this through their selfless *Torah* study and sanctifying *Hashem* through their actions and behavior. Conversely, other people only reach the level of a '*sin and guilt offering*' by not conducting themselves as they should, their deeds dishonor Him. *Chazal* say that the *Torah* is '*an elixir of life to those who stand at its right, and a deadly poison to those who stand at its left.*' This idea is alluded to in the *posuk*: Those who stand at its right are people associated with the burnt and meal-offering, mentioned at the right side of the *posuk*. Those who stand at its left are, on the contrary, associated with the sin and guilt-offering, mentioned at the left side of the *posuk*."

A Wise Man would say: “Open your ears before you open your mouth - it may surprise your eyes!” Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	Dedicated in Memory of Moshe Spilman ז"ל לניצחון משה ז"ל בן מנחם שפימן * כב אב * תשנ"ח	Mazel Tov to the Kushner & Moalem Families on the Chasunah of Maier Aryeh & Naomi זמננו לבית נאמן בישראל
	Sincere & Respectful Tfila has AND always will work	
	2,130+ verifiable signatures * 855.400.5184 * www.kvodshomayim.org	

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH.TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH.TAVLIN@YAHOO.COM

בראתי יצד הרע ובראתי לו

תורה תבלין

TORAH TAVLIN

34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

MONSEY EDITION

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורבינו ירשא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת צו ... ט"ז אדר ב' תשע"ט

SHABBOS PARSHAS TZAV ... MARCH 23. 2019

הדלקת נרות שבת - 6:52 | זמן קריאת שמע / מ"א - 9:23 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:59 | סוף זמן תפילה/להגר"א - 11:00
זמן לתפילת פנחה גדולה - 1:34 | שקיעת החמה שבת קודש - 7:01 | מוצי"ס צאת הכוכבים - 8:01 | צאת"כ / לרבינו זאב - 8:23

הדרך הישרה שיבור לו האדם, ויש לו קיץ טעמים לשבר על ידם את אוני החולקים עליו, וכמעט שאין זה טבעי שחכם כעין זה אכן יבטל את דעתו לדעת החולקים עליו, אך אחרך ובנינו הצדיקים היו כל כך בהכנעה וגם אחר שבאו לכלל בהירות הדעת ידעו שדעתם היא אכן למעשה אך לא להלכה כל עוד שאין דעת משה מסכמת עמם, ועלילים לעשות ככל היוצא מפיו מבלי לנסות ימין ושמואל גם אם אין זה הנון לפי דעתם. זה הרבר צריך להיות לימוד גם לדורות, כי לא אחת מוצא האדם את עצמו במצב כעין זה שמאחד והינו מסופק בדבר הלכה מחשב הוא את דרכו על פי השגותיו וידיעותיו, ולאחר מכן אין ביכולתו לסבול דיעה אחרת, ולפעמים מגיעים הרברים למצב שגם אם ידע שאין רוח חכמים נוחה מדעתו לא ישכיל להכניע עצמו בפניהם, מאחר שלעניות דעתו מבטי עליהם כטועין ר"ל, ואין הוא מעלה על דעתו כי דעת החכמים רחבה היא פי כמה וכמה מדעתו וגם אם אינו יורד לדעתם מוטל עליו לבטל דעתו בפניהם, ובכגון דא מוטל על האדם ללמוד אורחות חיים ממעשי אחרך ובניו שלא השגיחו על דעתם הרחבה וכפו את רצונם לעשות כדבר משה מתוך הבנה שעל אף שדעתם רחבה היא מאוד עדיין היא קצרה מהלשיג את דבר ה' לאמתו, וביותר יהיה האדם והיה מלעורר מדנים על החכם שחיות דעתו נוגד את דיעותיו והליכותיו, ועליו לדעת כי רבה רעתו, כי גורם בכך השפלת התורה, כי המוני העם הרואים בקלונו של החכם יטעו ויחשבו שאין ממש בדבריו, ומעתה לא יחפצו לקבל עליהם את מרותו ויקילו ראש בדבר הלכה, והכל נוקף על ראשו של אותו מעורר מדנים ר"ל. ואשרי מי שזוכה שכל מחלך חייו מתנהג בהכנעה לצדיקים ובציית לדבריהם, ושלא לעשות דבר קטן וגדול בלא הכוונתם ועצתם, ועי"ז כל מהותו משתנית לטובה, ופועל גדולות בנפשו, ומטיב לו לנפשו ולנשמתו, בזה ובבא.

אף, ושוחד בחיך (יכפה) חימה עזר) (משלי כא"ד, וע' ב"ב ט: א"ר אלעזר גדול העושה צדקה בסתר), ואף חימ'ה עולה קר"ם. וזהו צידוף מוקד"ה אותו קר"ם עם ר"ה, והינו, שעי"י ר"ה שורמו למצות הצדקה כנ"ל, מבטלין א"ף חימ"ה שעולה קר"ם, וממשיך הכתוב 'על המזבח', מוב"ח בגימטריא ז"ל, יען כי אחו"ל 'עשר בשביל שתתעשר', והינו, שעל ידי מצות הצדקה, 'העולה' כנ"ל ממשיכין שפע הפרנסה, 'כל הלילה עד הבוקר' רומז על הא דאיתא בירושלמי שקלים (ה' ד') 'מעשה באחד שחלף בלילה לחלק צדקה לעניים, ופגע בו המשוחית הממונה על השרים, ואמר לו: הלא כתיב 'לא תשיג גבול רעך', והלילה רשות למזיקים, והשיב לו: הלא כתיב 'מתן בסתר יכפה אף' ואין אני ידא ממך', הרי, שצדקה בסתר ניתנת גם בלילה, והינו, (שה'עולה', מצות הצדקה, נוהגת גם) 'כל הלילה עד הבוקר'. ולזה פרש"י ז"ל 'אין צו אלא יורו מיד **ולדורות**', היינו, כי תורת העולה, מצות הצדקה כנ"ל נוהגת גם לדורות' והללו השפלים שאין בהם תשובה ותפילה כראוי, וממשיך 'א"ר שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו משום חסרון כיס' ע"י נתינת צדקה מכיס". וממשיך, 'ועל ידי 'תורת העולה', מצות הצדקה כנ"ל וזכין לחיי בני ממוני', וזה נרמז בכתוב זה הרומז על מצות הצדקה וכתנבאר, ש'צו את אחרך' רומז על חיי"ם כי אחרך הכוון ביטל מותאנן על ידי הקטורת והמשיך חיים, זאת בניו רומז על בנ"ם, 'ועל המזבח' שעולה ז"ז כנ"ל רומז על מזוג"י.

טיב התבלין

מאת הנדב"ר רב גמליאל חסון ובשכ"ז שלטי"אר שני השנים יחל"טס ע"ה

ויעש אחרך ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד

משה וגו' (ה-לו) - בעניין ההכנעה לתלמידיו חכמים

פ"ש:י' להגיד שבחן שלא הטו ימין ושמואל. מתוך הבטה שטוחת הרי דברי רש"י

אלו נראים כתמומים, שרדי מה שבח הוא זה שצדיקים גדולים כעין אחרך ובניו לא ישנו מצוייו הש"ת, ואילו היתה התורה מתפארת באנשים קלי דעת שהתגברו על יצרם כדי לקיים רצון בוראם בפשיטות ניהא, אבל כאן הרי מדובר באלו המיוחדים שבודדו דיעה, כמ"ש חו"ל (סנהדרין נב.) וכבר היו משה ואהרן מוהלקין בדרך, ונרב ואביהוא מוהלקין אודיהן וכל ישראל אודיהן, א"ר לו נרב לאביהוא: אימתי ימותו שני זקנים והללו ואני ואתה ננהיג את הדור וכו', הרי רואים שהללו לא הניחו כמותם בישראל, ואם כן צריכים להבין מהו גדול השבח בזה שלא שינו.

ואפשר שבא זה המקרא ללמדנו, שעל אף שהיו אלו מהמרומים שבעם, והיה להם השגה וידיעה עצומה בתכמת התורה ובדרכי העבודה הנרצית, ועל פי דרכם הרחבה השכיילו להבין שמן הראוי לשנות בדבר מה מדברי משה כי בכך יגרמו נחת רוח יתירה כלפי הש"ת, אעפ"כ ראו לנכון לבטל את דעתם בפני משה ועשו ככל אשר ציוה הש"ת אותם מבלי להשגיח על חוות דעתם האומרת שאינו מן הראוי שיהיה כך ההלכה הרווחת. וזה הדבר ראוי לציין לשבת, כי זה הביטול הוא מהדברים הקשים שבעבודה, כי האדם המשכיל הלאו דיעותיו מושתתים על יסודות נאמנים, ובהכרח שאלו הצדיקים לא הגיעו למסקנותיהם כי אם אחר שהתבוננו בעומק הדעת ורק אז גמרו בדעתם שדרכם ישרה, ואחר שזוכה האדם לבהירות הדעת קשה מאוד להטותו מדעתו, שרדי' לנגד עיניו נחשב כל סטיה לדבר שלילי, מאחר שביגיעה עצומה הגה בדעתו את

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום מרל שליט"א פוסד פישוים בקיץ בתי שטס

צו את אחרך ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה

על המזבח כל הלילה עד הבקר (ו-ב)- בעניין 'מצות הצדקה'

פ"ש:י', 'אין צו אלא לשון וידת, מיד ולדורות'. וכתב בע'סרת **ישועה' (מהר"ק רבי יהושע הורוויץ מדינקוב וי"צ)**, "הנה, כדי לבטל גזירה רעה יש לנו ג' מטיבי צעד, והמה 'תשובה תפילה וצדקה המעבירין את רוע הגזירה', אולם מועטים המה בדרך האלמן הלאה שיוכלו להתפאר ולאמד שעשו תשובה כראוי המגעת עד כסא הכבוד, וגם התפילה שתהיה זכה כדי שתעלה לפני הבורא בלי שום מסך המבדיל חו", אולם על מצות צדקה נוכל לבטוח, כי בה גם 'שלא לשמוח' תתקבל לפני הקב"ה, וכמו שאחז"ל 'שתהותן סלע לצדקה על מנת שיזהה בני, הרי זה צדיק גמור', כי בה העיקר אינו המעשה אלא התוצאה, מה שחעני התפרנס מן הצדקה. **ולכן** גם אמרו 'תתנה סלע צדורה בכנפיו ונפלה הימנו ומצאה העני ונתפרנס בה, הרי הקב"ה קובע לו ברכה', וזהו 'צו את אחרך ואת בניו לאמד זאת תורת **העולה**, שרומז על מצות צדקה, כי לגבה אחז"ל 'נתון נתן, אפילו בנאי פעמים', וגם אמרו ש'הותןן לעני מתבדך **בשש** ברכות, והמפיסו בי"א', וזה נרמז בתבנית 'עולה' שהיא בגימטריא 'מאה' ע"ז (שש בה ו'), ועולה ל"א".

והנה ידוע שע"י **מתן** צדקה **בסתר** מבטלין הא"ף והחימה, וכמ"ש 'מתן בסתר יכפה

מעשה אבות ... סימן לבנים

אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות כלולת בשמן וריקיק מצות משחים בשמן וכו' (י-יב)

The *Korbon Todah* (Thanksgiving Offering) was brought by anyone who survives a dangerous situation, e.g. recovering from a bad illness, arriving safely from an overseas journey, rescued from sinister circumstances. This Thanksgiving offering consisted of forty loaves of bread, which the person would eat as a festive meal in commemoration of his salvation. The Talmud notes two unusual characteristics of this offering which distinguishes it from other, similar offerings. First, it involves an enormous quantity of food - forty loaves of bread is no small amount. Second, all forty loaves must be consumed within 24 hours, an exceptionally short period of time. The one bringing this Thanksgiving offering could never eat that much bread in such a short time! So why would the *Torah* prescribe such parameters? The answer is that the *Torah* wanted to create a situation whereby a person will not only appreciate his good fortune, but will share that appreciation with others. With all this food to eat, he will be compelled to invite family and friends to share the story of how he was saved from danger.

A man living in Jerusalem lost his mother and was in the year of *Avelus*. He was usually careful to recite *Kaddish* in *shul* during *davening* for his beloved mother and hadn't missed even one *Tefillah* all year. However, one night, returning home at 3:00 in the morning from a wedding, he fell into bed exhausted. When he turned off the light, he realized that he hadn't *davened Maariv* yet, missing the *Kaddish* for his mother. In an exhausted stupor, he dragged himself out of bed, got dressed and rushed off to the *Zichron Moshe shtieblach*, where he hoped to find a *minyán*, even at this late hour.

Wouldn't you know it; that night *Zichron Moshe* was unusually deserted. Not even a single man could be found and he was quite disappointed that his streak of never missing *Kaddish* would come to an end. But with determination borne out of desperation, he dug down deep and came up with a plan. Pulling out his cell phone, he dialed the number of a well-known Jewish taxi service and ordered six taxis to the *shul* in *Zichron Moshe*. The dispatcher was shocked. "My brother, it's three in the morning! You think I have six taxis waiting around for you? I only have five!" The man told him to send the five taxis.

He then called another Israeli company telling the incredulous dispatcher to send five taxis post haste to *Zichron Moshe*. The man shouted, "Ata Meshuga? Are you crazy? I only have four drivers!" No problem - all four were sent.

Within twenty minutes, there was a procession of nine taxi cabs parked outside the big *shul* in *Zichron Moshe*. The drivers began talking and were wondering why nine taxis were needed as there was no wedding or *Bar Mitzvah* going on.

Finally, the *Kaddish*-man spoke up. He told all the drivers to turn their meters on and come inside the synagogue. "We are going to pray together the evening prayer - *Tefillat Maariv*. I will pay each of you just as if you were driving me."

Some thought it was a joke, but no one was willing to leave: if they were driving at this crazy hour, they all needed the fare. A few had some dusty *Kippahs* laying around in their glove compartments and a simple wipe made them as good as new. In fact, they were never used - so in truth, they were new! Despite being fluent in Hebrew, the drivers had no idea how to *daven*: what and when to answer, in addition to when they should *daven* aloud and when to do so in silence. It took them a while to get acclimated. But the *Kaddish*-man, showed them exactly what to do and in the end, they prayed the most moving *Tefillah* at 3:30 AM in *Yerushalayim* followed by the man reciting a heartfelt *Kaddish* for his mother.

When they had finished, everyone went out to their taxis where the meters were left running. In each cab, the meter read about 90 *shekel* per car. The man pulled out his wallet to pay close to 800 *shekel* to the drivers for their time. As he handed the money to the first taxi driver in the line, the driver retorted, "My brother, do you honestly believe I would take money from you who just gave me such an opportunity to help my fellow Jew say *Kaddish*?" The second driver echoed this sentiment. "Do you know how long it has been since I prayed? You want me to take money from you?"

All nine drivers had identical reactions and not one of them took the money, although Heaven knows they could use the extra cash. They embraced the *Kaddish*-man one by one, and drove off to a new morning in the holy city of *Yerushalayim*!

אשר בחר בנביאים טובים ...

כי אם בואת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי ... (רמב"ם -ב-)

Yirmiyahu HaNavi was tasked with reminding *Klal Yisroel* that the primary purpose of leaving Egypt wasn't for the sacrificial offerings, but rather that the Nation observe the *Torah* and *mitzvos* and place their trust in *Hashem*.

"*The wise man shouldn't praise himself with his wisdom, the strong man with his strength, nor the wealthy with his wealth; rather, through understanding and knowing Me, that I Am Hashem...*" The question is: why not? Shouldn't people be proud of their accomplishments?

R' Avraham ben Baruch ז"ל (brother of the **Maharam M'Rottenberg ז"ל**) quotes *Chazal* who tell us: "*Everything*

is in the hands of Heaven except for Fear of Heaven" (*Berachos 33b*). There may be wealthy, healthy or strong people who go about their day thinking that their wealth, health or strength is secure and will carry them through the day, but their trust is misplaced in things that can disappear in the blink of an eye. While at first glance things seems to be going well, there are times when all the wealth, health or strength in the world won't help people at all. They will not only be physically lost; they will also have nowhere to turn to for assistance. *Hashem* filled the *Torah* with the answers to any and all problems, and all that is needed is to place one's trust in *Hashem* so that no matter what is in store for him, he will be able to weather it successfully.

ופשט את כגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום מבודד (י-יב)

Every morning the *Kohen* would walk into the *Bais HaMikdash* and the first task he did was the removal of the ashes that accumulated from all the *Korbanos* consumed throughout the previous night. The **Chovos Halevavos** explains that the *Torah* did not want the *Kohen's* exalted position to go to his head. He could become arrogant and start to believe that he is better than all the others. Therefore, the first duty - taking out the ashes - is designed to humble him. And just as the *Torah* is concerned that the *Kohen's* ego shouldn't be inflated, it is also a concern that other people's egos should not become deflated. *Chazal* tells us (ב"ק קט.) that when people brought *Bikkurim* (first fruits) to the *Bais HaMikdash*, the rich would bring them in baskets of gold and silver, while the poor would bring them in baskets of woven reeds. When the rich stepped forward, the *Kohanim* would take the fruit from the basket and then return the baskets to them. But when the poor presented theirs, the *Kohen* would take the fruits together with the basket. Why did the *Kohen* differentiate between the rich and the poor donors?

My *machshava* is, it was done for the protection of the poor. The rich people usually have magnificent fruits; their *Bikkurim* offerings were lavish. When the *Kohen* took their nice luscious fruit out of the basket it was a sight to behold. But when the poor man with lesser fruit, would bring his, had the *Kohen* taken the fruits out of the basket for all to see, it might cause him embarrassment. Therefore he kept the fruits in the basket, out of sight, so the poor man could maintain his dignity.

We must always be concerned with other people's respect and feelings. May we all be *zoche* that our children should grow up in the ways of the *Kohen*, treating their family and friends with dignity, always "taking the basket with the fruit in it." The *zechus of Torah* learning and adhering to this important life-lesson will no doubt hasten our *Geula*.

משל למא הדבר דומה

ויקרב משה את בני אחיו ולבשם כתנת ויחגר אתם אכנף ... (ח-יג)
משל: In 1956, **R' Binyamin Kamenetzky ז"ל** founded the Yeshivah of South Shore, a *yeshivah* that thrives till this very day. Soon after establishing this *Makom Torah*, R' Binyamin invited his father, **R' Yaakov Kamenetzky ז"ל**, to tour the premises and assess the progress. It was an impressive tour and all the students came out to greet the great *Rosh Yeshivah*. They walked through many classes and among the numerous classrooms they viewed, R' Yaakov was shown the pre-school program and the young children learning there. On the doorway of the classroom, there was a colorful *Mezuza* that was placed lower than a regular *Mezuza* which is at the bottom of the top third of the doorpost. This one was at the bottom third of the doorpost.

The teachers explained the downward adjustment. "We thought that if we made the *Mezuza* lower, it will allow the children to reach up and kiss it with ease. Otherwise, it is too

EDITORIAL AND INSIGHTS ON
THE MIDDAH OF ... **אש תמיד**

דרגה יתירה

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ... (י-יב)

This *posuk* is referring to the fire that burned constantly upon the *mizbeach* (altar) in the *Mishkan*. Explains the **Shlah Hakadosh, R' Yeshaya Halevi Hurwitz ז"ל**, these words are a very important message for every Jew. A *shulchan*, a table, is compared to a *mizbeach*. In every Jewish home, it is around the *shulchan* that much time is spent during *Shabbosos, Yomim Tovim* and other opportunities to eat together. At every single gathering around the family "Altar" a fire must burn. What type of fire are we referring to? The fire of *Torah* should always burn at every meal! When people get together and talk about politics, or even worse, talk *Lashon Hara* about other people, and not a single *Torah* thought is said, it is deemed "a gathering of fools" and a wasted opportunity to uplift physicality to meaningful and spiritual heights.

In this world, people can get so involved in day to day physical activities like working, eating, running errands, shopping, exercising and sleeping. People can get so bogged-down in the less important areas of life and completely forget about the main thing: *Torah! Torah! Torah!* This includes, *Torah* thoughts, *Torah* ideals, and a *Torah* outlook which must envelope every aspect of life. In fact, it is every aspect of life that should be illuminated with the light of *Torah*.

Especially at this time of year, after *Purim* when we begin preparing for *Pesach*, let us not forget the purpose and goal of all our preparations. *Pesach* is not about cleaning or clothing, and it's not about food. It is about passing over the true *Torah hashkafa* to the next generation. The only way we can give *Torah* to our children, is if it is constantly burning within us. It is imperative for every Jew to see to it that his personal "*Aish Tamid*" should continue to blaze ahead and fortify his "*Mizbeach*" - his altar upon which he and his family devote so much of their lives and their time to - "*Lo Sichbeh*" - it shall never be extinguished!

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kedushas Emayim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!